

убеждение, че чрез възраждане (съ просвѣта) трѣбва да се работи, младитѣ на чело съ Ботевъ и Стамболовъ искали революцията съ оръжие. Тогава всички обърнали погледитѣ си къмъ опитния и стария войвода Панайотъ Хитовъ, който отъ 1870 год. се установилъ въ Бѣлградъ, отишелъ тамъ да проучи на какво сж становище сѣрбитѣ и ще ли способуватъ за набава и прекарване на оръжие и припаси, следъ като тѣ пропѣдили българската легия въ 1867 год. а пѣкъ презъ 1862 год. бѣха пропѣдили и революциония комитетъ на чело Раковски, който имъ е помагалъ въ бомбандировката на Бѣлградъ, та се установили въ Букурещъ. Макаръ Хитовъ да не направилъ това въ полза на дѣлото, но появило се е критика, че той е сѣрбофилъ, а Левски мразелъ сѣрбитѣ, защото презъ 1868 год. билъ арестуванъ въ Зайчаръ, че е училъ тамошнитѣ българи да пазятъ името си, а пѣкъ единъ отъ преподавателитѣ на легията Драгашовичъ е училъ своитѣ ученици (българи), че сѣрбската граница е Солунъ, София, Плевенъ и Видинъ. Но той отъ Бѣлградъ постоянно се е грижелъ за състоянието на революционни комитетъ, често е испращаль. Делегати единъ отъ тѣхъ, е Драсовъ, да обходи всички български дейци изъ влашко, да ги насърчи въ трудноститѣ, въ които се намирали, правилъ е и много благодеяния, всичко това го е много издигнало. До колко сж го ценили, уважавали, се вижда и отъ това, че когато презъ 1873 година (въ срѣдъ хаоса на комитетата) се е оженилъ, всичкитѣ дейци вмѣсто честитяване му писали, сега ли е намѣрилъ време да се жени.

Подробно за неговата дейность намираме въ архива на възражданието, съ който архивъ той при живе е далъ ценни документи. Г-нъ Страшимировъ въ предговора си за него казва: „Неустрашимия войвода ималъ благородна мисълъ да запази тѣй богатата и всестрани своя лична кореспонденция съ почти всички видни дейци отъ онова врѣме — ималъ благородната мисълъ да я запази за пото-